

**ACORD 35/2015, d'11 de març, del Ple del
Consell de l'Audiovisual de Catalunya**

Informe previ en relació amb el Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques i, així mateix, en relació amb el Projecte de decret dels fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques

1r. El 19 de gener de 2015, la directora general de Tributs i Joc del Departament d'Economia i Coneixement va trametre a aquest Consell el Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques (registre d'entrada núm. 62/2015). Posteriorment, el 5 de febrer de 2015, la secretària general del Departament de Cultura va trametre a aquest Consell el Projecte de decret del fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques (registre d'entrada núm. 116/2015).

La finalitat de la tramesa d'aquest projectes de decret és que aquest Consell n'emeti els informes previs, d'acord amb la lletra a de l'article 10 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (en endavant, LCAC). A aquest efecte, juntament amb els projectes de decret, s'han tramès a aquest Consell les memòries generals i les d'avaluació d'impacte corresponents.

2n. La lletra a de l'article 10 de la LCAC estableix que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en l'àmbit de la seva actuació, té la funció d'emetre un informe previ pel que fa als projectes de disposicions de caràcter general que continguin normes relatives al sector audiovisual i llurs modificacions eventuais.

El Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques el dicta el Govern a l'empara, entre d'altres, de la facultat que atorga la disposició final primera de la Llei 15/2014, de 4 de desembre, que l'habilita per dictar les disposicions necessàries per desplegar i aplicar aquesta llei. A aquest efecte, la norma inclou 5 articles, una disposició addicional i dues disposicions transitòries.

D'altra banda, pel que fa al Projecte de decret dels fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques, el seu objecte és desplegar els fons per al foment de la indústria audiovisual de Catalunya creats per l'article 29 de la Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema, i el Fons de foment per a la difusió cultural digital, creat per l'article 14 de la Llei 15/2014, de 4 de desembre. A aquest efecte, i de conformitat amb l'article 16 d'aquesta darrera Llei, la norma inclou 13 articles i una disposició final.

Per tot el que s'ha exposat, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya adopta, per unanimitat, el següent

ACORD

1. Aprovar l'Informe previ en relació amb el Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques i, així mateix, en relació amb el Projecte de decret dels fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques, d'acord amb les consideracions que s'exposen, que s'incorpora com a annex i part integrant d'aquest Acord.
2. Trametre aquest Acord al Departament d'Economia i Coneixement i al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 11 de març de 2015

Roger Loppacher i Crehuet
President

Daniel Sirera Bellés
Conseller secretari

INFORME

Ref. exp.: 1-pr/2015

Assumpte: Informe previ en relació amb el Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques i, així mateix, en relació amb el Projecte de decret dels fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques

Fets

El 19 de gener de 2015 va tenir entrada en el registre del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (en endavant, CAC) un escrit signat per la directora general de Tributs i Joc del Departament d'Economia i Coneixement (registre d'entrada núm. 62/2015), la senyora [...], en què sol·licitava l'emissió d'un informe previ en relació amb el Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques. A aquest efecte, s'acompanya l'escrit amb el text del projecte, la memòria general i la d'avaluació d'impacte.

El 5 de febrer de 2015 va tenir entrada en el registre del CAC un escrit signat per la secretària general del Departament de Cultura (registre d'entrada núm. 116/2015), la senyora [...], en què sol·licitava, pel tràmit d'urgència, l'emissió d'un informe previ en relació amb el Projecte de decret del fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques. A aquest efecte, s'acompanya l'escrit amb el text del projecte, la memòria general i la d'avaluació d'impacte.

Aquests informes se sol·liciten de conformitat amb la lletra a de l'article 10 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del CAC (en endavant, LCAC), que preveu que aquest organisme ha d'emetre un informe previ pel que fa als avantprojectes de llei i els projectes de disposicions de caràcter general que continguin normes relatives al sector audiovisual i llurs modificacions eventuais.

Consideracions jurídiques

Mitjançant la Llei 15/2014, de 4 de desembre, s'ha creat l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques. De conformitat amb el seu preàmbul, aquesta llei té per objecte crear, com a tribut propi de la Generalitat de Catalunya, l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques, com a tribut finalista, que té l'objectiu de dotar els fons següents: a) Els fons creats per l'article 29 de la Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema, per al foment de la indústria cinematogràfica i audiovisual de Catalunya; i b) El Fons per al foment de la difusió cultural digital, creat *ex novo* per mitjà d'aquesta llei, per fomentar la creació de continguts culturals digitals i fer-los accessibles al públic. A aquest efecte, la Llei consta de dos capítols: el capítol I, que regula els diferents elements de l'impost, i el capítol II, que crea el Fons per al foment de la difusió cultural digital i regula la gestió tant d'aquest fons com dels fons per al foment de la indústria audiovisual de Catalunya, creats per la Llei 20/2010, de 7 de juliol.

Mitjançant l'Acord 71/2014, de 28 de maig, el Consell va emetre un informe favorable en relació amb l'avantprojecte de la Llei 15/2014, de 4 de desembre. L'informe previ en relació amb aquest avantprojecte, aprovat i incorporat com a annex i part integrant de l'Acord esmentat, conté dues consideracions jurídiques. A la consideració jurídica primera, en la qual s'efectuen unes consideracions generals sobre el marc legal de la comunicació audiovisual a Catalunya en relació amb les funcions del CAC, s'hi estableix que “[...] En aquest sentit, no és competència d'aquest Consell efectuar una anàlisi exhaustiva de la constitucionalitat de la creació de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques per al foment del sector audiovisual i per a la difusió cultural digital, que sí que efectua, com correspon, la Memòria general que acompanya l'avantprojecte, entre altres documents. Això no obstant, com ja va tenir ocasió de manifestar aquesta institució en els informes sobre els avantprojectes de la llei del cinema els anys 2009 (1pr/2009) i 2014 (1pr/2014), l'abast de la seva anàlisi des de la perspectiva del sector audiovisual s'efectua tenint en compte una doble perspectiva: d'una banda, amb consideració al seu àmbit subjectiu i material d'aplicació, i de l'altra, des d'una perspectiva integradora en el conjunt del sistema audiovisual català [...]”

A la consideració jurídica segona, en la qual s'analitza l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques per al foment del sector audiovisual i per a la difusió cultural digital, s'hi estableix que “[...] La Memòria general de l'Avantprojecte justifica àmpliament que la regulació del nou impost respecti els

límits que tenen les comunitats autònomes per crear tributs propis, d'acord amb el que preveuen els articles 6 i 9 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de desembre, de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA) [...] i que “[...] En definitiva, la Memòria general analitza àmpliament cadascun dels aspectes limitatius a la capacitat de les comunitats autònomes per crear impostos i conclou que la proposta d'impost compleix tots aquests límits [...]”. Això no obstant, de conformitat amb la consideració jurídica segona que es transcriu, s'estableix el següent: “[...] malgrat que la descripció d'aquests elements és adequada, des d'una perspectiva jurídica resulta oportú que aquest Consell, en atenció a les seves competències sobre el sector audiovisual en conjunt, incorpori en el seu Informe una reflexió sobre la similitud que presenta el nou impost amb l'obligació de finançament anticipat que s'imposa als prestadors de serveis de comunicacions electròniques que difonen canals de televisió [...]”. I, en aquest sentit, un cop analitzat el finançament anticipat a l'obra audiovisual europea dels prestadors de serveis de comunicacions electròniques que difonen canals de televisió que regula l'apartat 3 de l'article 5 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual (en endavant, LGCA), l'informe conclou tot establint que “[...] En definitiva, formalment, recauen sobre prestacions diferents i, eventualment, també sobre subjectes diferents. En aquest sentit, és clar l'apartat 4 de l'article 31 de la LGCA quan assenyala que “Els prestadors del servei de comunicació electrònica ho poden ser també de comunicacions audiovisuals, estant sotmesos a aquesta Llei com a prestadors d'aquest servei.”

Dit l'anterior, cal posar de manifest, en primer lloc, que el Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la provisió de continguts par part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques el dicta el Govern a l'empara, entre d'altres, de la facultat que li atorga la disposició final primera de la Llei 15/2014, de 4 de desembre, que, l'habilita per dictar les disposicions necessàries per desplegar i aplicar aquesta llei. Així, de conformitat amb el seu preàmbul “[...] Aquest decret es dicta a l'empara de l'habilitació competencial reconeguda a l'article 203.5 de l'Estatut d'autonomia i en l'exercici de la potestat reglamentària que atorga al Govern l'article 68 del mateix Estatut. Així mateix, la disposició final primera de la Llei 15/2014, del 4 de desembre, habilita el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per desplegar la Llei [...]”. En conseqüència, mitjançant el projecte de decret es desplega la Llei 15/2014, de 4 de desembre, tot aprovant el reglament de l'impost que, com el projecte mateix estableix, “[...] és un reglament d'abast estrictament tributari [...]”. A aquest efecte, la norma inclou cinc articles, una disposició addicional i dues disposicions transitòries. Els dos primers articles regulen aspectes generals relatius a l'objecte del Reglament i al règim jurídic de l'impost. La resta d'articles regulen aspectes relatius a l'autoliquidació, com ara el termini, el lloc de presentació i

l'ingrés (articles 3 i 4) i determinen l'òrgan competent per a la gestió, la recaptació i la inspecció de l'impost (article 5). La disposició addicional preveu que les sol·licituds d'ajornament o de fraccionament es facin, en tot cas, presencialment. La disposició transitòria primera regula el termini de presentació per als fets imposables meritats des de l'entrada en vigor de la Llei fins al 31 de desembre de 2014 i els corresponents als períodes impositius del primer semestre natural de l'any 2015. Finalment, la disposició transitòria segona preveu la possibilitat que s'habilitin excepcionalment canals de pagament altres que el telemàtic, mentre els sistemes informàtics no estiguin adequats a aquesta forma de pagament.

En definitiva, mitjançant el Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques, es desenvolupen aspectes que la Llei 15/2014, de 4 de desembre, remet a desplegament reglamentari, com ara el termini, el lloc de presentació i l'ingrés de l'autoliquidació. En conseqüència, cal donar per reproduïdes les consideracions jurídiques efectuades a l'informe previ en relació amb la Llei 15/2014, del 4 de desembre, en la seva redacció com a avantprojecte, aprovat i incorporat com a annex i part integrant de l'Acord 71/2014, de 28 de maig.

D'altra banda, en segon lloc, pel que fa al Projecte de decret dels fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques, cal tenir en compte que el seu objecte és desplegar els fons per al foment de la indústria audiovisual de Catalunya, creats per l'article 29 de la Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema, i el Fons de foment per a la difusió cultural digital, creat per l'article 14 de la Llei 15/2014, de 4 de desembre. A aquest efecte, i de conformitat amb l'article 16 d'aquesta darrera Llei, el projecte de decret inclou 13 articles i una disposició final. Els dos primers articles regulen aspectes generals relatius a l'objecte del decret i la destinació dels ingressos de l'impost, tot establint el percentatge mínim que s'ha de destinar a cada fons dels recursos derivats de la recaptació de l'impost. Pel que fa al Fons per al foment de la indústria audiovisual, l'article 3 disposa que els objectius, els criteris i els requisits per accedir als ajuts són els que estableix la Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema, i les bases reguladores corresponents. L'article 4 especifica els objectius del Fons per al foment de la difusió cultural digital i els criteris d'atorgament dels ajuts al seu càrrec. Pel que fa a la destinació dels romanents dels fons, l'article 5 estableix que s'han d'incorporar en l'exercici següent en el mateix fons o, en determinats casos, en un altre. L'article 6 determina que els ajuts amb càrrec als fons poden consistir, entre altres modalitats, en préstecs o subvencions que s'han de reintegrar si els projectes subvencionats obtenen beneficis

d'explotació. L'article 7 estableix que el departament competent en matèria de cultura és l'encarregat de gestionar els fons, mitjançant l'Institut Català de les Empreses Culturals, sempre que aquest tingui competència en els àmbits d'actuació a què es destina el fons. Mitjançant els articles 8 a 12 es crea i es regula la Comissió de Seguiment per al Foment del Sector Audiovisual i per a la difusió Cultural Digital com un òrgan consultiu sobre la destinació dels ingressos derivats de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques. Finalment, l'article 13 estableix l'obligació del departament competent en matèria de cultura de presentar al Parlament un informe anual sobre la destinació dels fons. De conformitat amb la disposició final, el decret entrarà en vigor l'endemà que hagi estat publicat al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

En definitiva, mitjançant el Projecte de decret dels fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques, es despleguen els fons per al foment de la indústria audiovisual i per al foment de la difusió cultural en aspectes, com ara els criteris d'atorgament dels ajuts, la gestió dels romanents, etc.

En efecte, de conformitat amb la Memòria general del Projecte de decret dels fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques, "[...] té com a objectiu fixar un marc d'estabilitat de les polítiques que faci la Generalitat en el marc del foment de l'audiovisual i de la difusió de la cultura digital [...]". I, en aquest sentit, cal tenir en compte la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (en endavant, LCA), que realitza un repartiment competencial entre el CAC i el Govern de la Generalitat. D'una banda, atribueix al CAC funcions amb la finalitat de vetllar pel compliment de la normativa aplicable als prestadors de serveis de comunicació audiovisual de gestió pública i privada (article 115) i, de l'altra, atribueix al Govern les accions de foment de la indústria cinematogràfica i del sector audiovisual (capítol II del títol VIII) que s'ubiquen dins de les competències que, en aquest sentit, atribueix la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (en endavant, EAC). Concretament, la lletra d de l'apartat 1 de l'article 127, que atribueix a la Generalitat la competència exclusiva de foment de la cultura, que inclou el foment i la difusió de la creació i la producció teatrals, musicals, audiovisuals, literàries, de dansa, de circ i d'arts combinades dutes a terme a Catalunya i la promoció i la difusió del patrimoni cultural, artístic i monumental i dels centres de dipòsit cultural de Catalunya. Tenint en compte, així mateix, que el Projecte de decret dels fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de

prestadors de serveis de comunicacions electròniques s'empara en l'apartat 1 de l'article 203 de l'EAC, que inclou, entre les competències financeres de la Generalitat, la capacitat de fixar l'afectació dels seus recursos a les finalitats de despesa que decideixi lliurement i l'article 150 d'aquesta mateixa norma, que atorga a la Generalitat la competència exclusiva per regular els òrgans de la seva Administració i el seu funcionament; per la qual cosa, pot crear i regular la Comissió de Seguiment que preveu el projecte de decret.

En definitiva, l'objecte del Projecte de decret dels fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques és desplegar el Fons de foment per a la difusió cultural digital, creat per l'article 14 de la Llei 15/2014, de 4 de desembre, per la qual cosa, ens remetem novament a les consideracions jurídiques efectuades a l'informe previ en relació amb l'avantprojecte d'aquesta Llei, aprovat i incorporat com a annex i part integrant de l'Acord 71/2014, de 28 de maig.

D'altra banda, és objecte també del Projecte de decret esmentat el desplegament dels fons per al foment de la indústria audiovisual de Catalunya creats per l'article 29 de la Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema. En aquest sentit, cal tenir en compte l'informe elaborat per aquest Consell en relació amb l'avantprojecte de la Llei esmentada. Concretament, aquest informe posa de manifest, pel que fa al capítol 4, dedicat a les "mesures de foment de la indústria cinematogràfica i audiovisual catalana", que "[...] es defineix el marc de finançament que ha de garantir el desenvolupament de la indústria cinematogràfica mitjançant l'articulació d'instruments financers de naturalesa diversa i diferent grau de risc. Els instruments de foment s'articulen, principalment a través de: a) subvencions; b) préstecs de naturalesa diversa; c) acords de coproducció; i d) altres que es puguin determinar.

A tal efecte, es preveu la creació de cinc fons de foment dedicats, respectivament, a la producció d'obres cinematogràfiques i audiovisuals, la distribució independent, l'exhibició, la difusió i la promoció de les obres i de la cultura cinematogràfica i la competitivitat empresarial [...].

De la lectura de les previsions que estableix el capítol 4 de l'avantprojecte de Llei, i tenint en compte la normativa comunitària, l'informe determina que "[...] s'obren alguns interrogants en relació amb les mesures de foment de la indústria cinematogràfica i audiovisual catalana previstes en el text de l'avantprojecte de Llei objecte d'aquest informe. Atès que l'àmbit competencial d'aquest Consell se circumscriu a la prestació de serveis de comunicació audiovisual, les qüestions que es plantegen seguidament són meres

reflexions en relació amb la matèria que regula el capítol IV de l'avantprojecte de Llei [...].

En aquest sentit, l'informe estableix que “[...] no s’observa la remissió a un posterior desenvolupament reglamentari que reguli l’articulació dels instruments de foment previstos en l’avantprojecte de Llei, sinó que es remet directament a les bases reguladores que s’aprovi per cada tipus d’ajut. Potser, la regulació mitjançant un decret de les bases atorgaria més seguretat jurídica i permanència a les bases reguladores, indispensable per a la planificació d’inversions futures [...]”.

Pel que fa al Projecte de decret dels fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques, i atesa la redacció de l'apartat 1 del seu l'article 3, cal donar per reproduïda aquesta reflexió, atès que l'article esmentat estableix que “[...] els objectius, requisits i criteris d’atorgament d’ajuts dels fons per al foment de la indústria audiovisual es regeixen pel que estableixen els articles 31 a 42 de la Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema i per les bases reguladores dels ajuts que aprova l’Institut Català de les Empreses Culturals [...]”. En conseqüència, tot reiterant-nos en el que s’estableix a l’informe sobre l’avantprojecte de la Llei del cinema, reiterem la conveniència de regular, mitjançant un decret, les bases reguladores per cada tipus d’ajut.

Dit l'anterior, cal tenir en compte també els articles 2 i 10 del Projecte de decret. D'una banda, pel que fa a la destinació dels ingressos de l'impost, l'article 2 estableix, d'acord amb l'apartat 3 de l'article 16 de la Llei 15/2014, el percentatge mínim que s'ha de destinar a cada fons dels recursos derivats de la recaptació de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques. En aquest sentit, cal tenir en compte que la justificació per la qual s'ha optat per establir un percentatge mínim i no el percentatge definitiu de dotació dels fons amb l'impost s'estableix a la Memòria general del Projecte de decret en el sentit següent: “[...] per permetre un marge de flexibilitat perquè el Govern endegui les polítiques necessàries en cada moment segons la conjuntura del sector i les seves necessitats. Però al mateix temps, la fixació d'una dotació mínima derivada de l'impost dóna una estabilitat que garanteix la seva continuïtat i la possibilitat de dissenyar polítiques a més llarg termini [...]”. Això no obstant, no podem obviar que aquest marge de flexibilitat que comporta establir percentatges mínims comporta també menys seguretat jurídica per als destinataris d'aquests fons.

Així mateix, cal tenir en compte que la lletra a.1) del mateix article 2, que estableix el percentatge mínim del 50% del fons per al foment de la producció d'obres cinematogràfiques i audiovisuals, hauria d'establir què s'entén per *obra cinematogràfica* i *obra audiovisual*. A aquest efecte, caldria fer una remissió expressa a les lletres c i b de l'article 3 de la Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema, que defineixen *obra cinematogràfica* i *obra audiovisual*, respectivament.

D'altra banda, com ja s'ha posat de manifest, mitjançant els articles 8 a 12 del Projecte de decret es crea i es regula la Comissió de Seguiment per al Foment del Sector Audiovisual i per a la difusió Cultural Digital, de conformitat amb les competències assignades a la Generalitat de Catalunya per l'article 150 de l'EAC. Concretament, l'article 10 del Projecte de decret estableix la composició d'aquesta Comissió de Seguiment, integrada per representants del departament competent en matèria de cultura, representants de la direcció general competent en matèria tributària i representants d'entitats representatives dels sectors dels continguts culturals digitals i de l'audiovisual. Pel que fa a aquest darrer sector, convindria estendre'l al sector cinematogràfic i establir expressament, a la lletra c de l'apartat 3 de l'article 10 del Projecte de decret, que les tres persones representants d'entitats representatives ho seran del sector de l'audiovisual i cinematogràfic, tenint en compte, així mateix, que aquestes tres persones haurien de coincidir amb els àmbits del sector de l'audiovisual i cinematogràfic: àmbit de la producció, de la distribució i de l'exhibició cinematogràfica.

Conclusió

Pel que fa al Projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques, i atès que mitjançant aquest projecte es desenvolupen aspectes que la Llei 15/2014, de 4 de desembre, remet a desplegament reglamentari, cal donar per reproduïdes les consideracions jurídiques efectuades a l'informe previ en relació amb aquesta Llei, aprovat i incorporat com a annex i part integrant de l'Acord 71/2014, de 28 de maig.

D'altra banda, pel que fa al Projecte de decret dels fons a què es destina l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques, cal donar per reproduïdes les consideracions jurídiques efectuades a l'informe previ en relació amb aquesta Llei, aprovat i incorporat com a annex i part integrant de l'Acord 71/2014, de 28 de maig, i la part necessària de l'informe elaborat per aquest Consell en relació amb l'avantprojecte de la Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema, sens perjudici de

les observacions i els suggeriments que figuren en el cos de l'informe.

Barcelona, 3 de març de 2015

La lletrada

[...]

Vist i plau

[...]